

සංයුක්ත කවිය පාඨකයාට කොතෙක් දුරට විචාරාත්මකව කියවිය හැකිද යන්න පිළිබඳ විමර්ශනයක් : තෝරාගත් සංයුක්ත කවි කිහිපයක් ඇසුරින්

පී. පී. රංගනී
පේරාදෙණි විශ්වවිද්‍යාලය
bhagyaugc@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

ශබ්දකේන්ද්‍රීයතාව වෙනුවට දෘශ්‍යකේන්ද්‍රීය රසයක් ජනිත කරන්නා වූ නව්‍යතම පද්‍ය ආකෘතියක් වශයෙන් සංයුක්ත කවිය හඳුනාගත හැකි ය. ශී කාව්‍ය ආකෘතියෙන් ආරම්භ වූ සම්භාව්‍ය පද්‍ය ආකෘතිය ක්‍රමානුකූල ව සිව්පද, දෙපද, සදූස්, නිසදූස් වශයෙන් විවිධ ආකෘති පසු කරමින් සංයුක්ත කවිය දක්වා පැමිණ ඇත. මෙම කාව්‍යාකෘතිය අනෙකුත් ආකෘතිවලට සාපේක්ෂ ව ආකර්ෂණීය වන අතර දෘශ්‍යරූපී සන්නිවේදනයක් සිදු කරයි. වෙනත් කාව්‍ය ආකෘතිවලට සාපේක්ෂ ව සංයුක්ත කවිය කියවීම උදෙසා පාඨක සබුද්ධිකභාවය බලපානු ලබන්නේ කෙලෙස ද? යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වූ අතර පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වූයේ සංයුක්ත කවියෙන් නිරූපිත අර්ථය පොදු පාඨකයාට එක හා සමාන ව රසවිඳිය හැකි ද යන්න හඳුනා ගැනීම යි. සංයුක්ත කවියට ඉලක්ක පාඨකයෙක් සිටී ද යන්න හඳුනා ගැනීම අනු අරමුණක් විය. මෙම අරමුණ ඉටුකර ගැනීම සඳහා පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය යොදා ගැනුණි. පර්යේෂණ විධික්‍රම වශයෙන් සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ පරිශීලනය සිදු කෙරුණි. දෙපද, සිව්පද, නිසදූස් කාව්‍ය ආකෘති ඔස්සේ කවියා සමස්ත කාව්‍ය සංකල්පනාව ම පාඨකයා කරා රැගෙන යන අතර පාඨකයා එය ස්වකීය බුද්ධි ප්‍රමාණයෙන් රස විඳියි. එහෙත් සංයුක්ත කවියා පාඨකයාට ඇතැම්විට ලබා දෙනුයේ තනි වචනයක් වන අතර පාඨකයා එහි දී වචනාර්ථය අභිභවන ලද දෘශ්‍යමය කියවීමක් කළ යුතු ය. එනම් සංයුක්ත කවිය විචාරාත්මක ව රසවින්දනයෙහි ලා පාඨකයාට කවියා නොපවසන බොහෝ තැන් ස්පර්ශ කරන්නට සිදුවනු ඇත. පාඨකයා ඒ සඳහා විචාරාත්මක චින්තනයෙන් සුපෝෂණය විය යුතු ය. ඒ අනුව පොදු පාඨකයාට එක හා සමාන ව සංයුක්ත කවියෙන් සංග්‍රහ කරනු ලබන බුද්ධිමය කාව්‍ය සංකල්පනා වින්දනය කිරීමට අපහසු බව මෙම පර්යේෂණය ඔස්සේ අනාවරණය විය. එසේ ම සංයුක්ත කවිය සාමාන්‍ය පාඨකයාගෙන් දුරස්ථ වූත් සබුද්ධික පාඨකයින් ආමන්ත්‍රණය කරන්නක් බව තවදුරටත් අනාවරණය කරගත හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද: ආකෘතිය, පාඨකයා, දෘශ්‍යකේන්ද්‍රීයතාව, ශබ්දකේන්ද්‍රීයතාව, සංයුක්ත කවිය, සබුද්ධිකභාවය,

An investigation on the extent to which the reader can critically read the composite poem : Based on few selected composite poem

P.P.Rangani Bhagya Premathilaka

University of Peradeniya

bhagyaugc@gmail.com

Abstract

Composite poetry can be identified as an innovative form of verse that generates a visual-centric taste instead of phonetic-centricity. The classical verse form, which started with the lyrical form, has gradually passed through the forms of quatrain poems, couplet poems, free verse and has reached the composite poetry. This form of poetry is attractive compared to other forms and makes a visual 'signification'. How does the reader's intelligence affect the reading of composite poetry compared to other forms of poetry?, is the research problem of this study. The primary objective of this research is to identify whether the meaning conveyed by the composite language can be equally enjoyed by the general reader and the sub-objective would be to identify whether the composite poem has a target readership. To achieve this objective, qualitative method was used as the research method, which was achieved through Interviews and reference to academic writing. The poet conveys the entire poetic concept to the reader through, quatrain poems, couplet poems, free verse and the reader enjoys it with his own intelligence. But the composite poet sometimes gives the reader a single word and the reader must do a visual reading that would surpass the literal meaning. In other words, while critically appreciating the composite poem, the reader will have to 'touch' many places that the poet does not tell. The reader should be 'enriched' with critical thinking in order to achieve this goal. Accordingly, it was revealed through the research that it is difficult for the general reader to think of the intellectual poetic concepts presented in the composite poem. Further, through this research, it was further revealed that the composite poem is far away from the common reader but addresses the intelligent readers.

Keywords : Composite Poetry, Intelligibility, Mode, Phonetic - centricity, Reader, Visual centric